

I - ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích:

*Đất nước tôi ơi
Những dòng sông đã cho tôi gương mặt
Những chân trời đã cho tôi tiếng hát
Đông bãi cho tôi sức vóc bàn tay
Đồi núi cho tôi những bước đi dài
Hoa và chim đã cho tôi mộng ước
Những trái tim đã đập dồn trong ngực
Là của người - lẽ sống của đời tôi*

*Tôi cùng người chung lúa chung khoai
Chung cơn bão chung cánh rừng lửa đạn
Chung ca nước dưới đường hào nắng gắt
Chung lá cờ chung ngọn lửa ban mai
Giữa đau thương, người đã nằm trong tay
Địa chỉ của Niềm Vui
Những lý do của hi vọng*

(Trích *Người cùng tôi* - Lưu Quang Vũ, *Gió và tình yêu thời*
trên đất nước tôi, NXB Hội Nhà văn, Hà Nội, 2021, tr.168)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1. Xác định thể thơ của đoạn trích.

Câu 2. Theo đoạn trích, đất nước đã cho tôi những gì?

Câu 3. Nêu tác dụng của phép điệp được sử dụng trong đoạn thơ sau:

*Tôi cùng người chung lúa chung khoai
Chung cơn bão chung cánh rừng lửa đạn
Chung ca nước dưới đường hào nắng gắt
Chung lá cờ chung ngọn lửa ban mai*

Câu 4. Nhận xét những suy ngẫm của tác giả về đất nước được thể hiện trong đoạn trích.

II - LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 150 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về trách nhiệm của mỗi người đối với đất nước.

Câu 2 (5,0 điểm)

[...] Con Sông Đà tuôn dài tuôn dài như một áng tóc trữ tình, đầu tóc chân tóc ẩn hiện trong mây trời Tây Bắc bung nở hoa ban hoa gạo tháng hai và cuồn cuộn mù khói núi Mèo đốt nương xuân. Tôi đã nhìn say sưa làn mây mùa xuân bay trên Sông Đà, tôi đã xuyên qua đám mây mùa thu mà nhìn xuống dòng nước Sông Đà. Mùa xuân dòng xanh ngọc bích, chứ nước Sông Đà không xanh màu xanh canh hến của Sông Gâm Sông Lô. Mùa thu nước Sông Đà lừ lừ chín đỏ như da mặt một người bầm đi vì rượu bữa, lừ lừ cái màu đỏ giận dữ ở một người bất mãn bực bội gì mỗi độ thu về. Chưa hề bao giờ tôi thấy dòng Sông Đà là đen như thực dân Pháp đã đè ngửa con sông ta ra đổ mực Tây vào mà gọi bằng một cái tên Tây lếu láo, rồi cứ thế mà phiết vào bàn đồ lai chữ.

Con Sông Đà gọi cảm. Đối với mỗi người, Sông Đà lại gọi một cách. Đã có lần tôi nhìn Sông Đà như một cố nhân. Chuyển ấy ở rừng đi núi cũng đã hơi lâu, đã thấy thèm chỗ thoáng. [...] Chao ôi, trông con sông, vui như thấy nắng giòn tan sau kì mưa dầm, vui như nối lại chiêm bao đứt quãng. Đi rừng dài ngày rồi lại bắt ra Sông Đà, đúng thế, nó dầm dề ầm ầm như gặp lại cố nhân, mặc dầu người cố nhân ấy mình biết là lắm bệnh lắm chứng, chốc dậu dằng dấy, rồi chốc lại bần tính và gắt gỏng thác lũ ngay đấy.

(Trích *Người lái đò Sông Đà* - Nguyễn Tuân, *Ngữ văn 12*, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2008, tr.191)

Cảm nhận của anh/chị về hình tượng sông Đà được thể hiện trong đoạn trích trên.

Hết

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ, tên thí sinh.....; Số báo danh.....